

Váci Éjjeli Menedékhely és Nappali Melegedő

Budapest IV. kerület Váci út 102.

2020. évi szakmai beszámoló

Bevezetés

Az I/2000. SZCSM rendelet 107. paragrafusa értelmében az éjjeli menedékhely lehetőséget biztosít hajléktalan személyek részére éjszakai pihenésre, személyi tisztálkodásra, személyes ruházat tisztítására, étel melegítésére, étkezésre, a betegek elkülönítésére, közösségi együttlétre és 2020 óta az ellátandó feladatok körét bővíti az egyéni esetkezelés is.

Az éjjeli menedékhely este, illetve éjszaka legalább napi 14 órát tart nyitva. Az éjjeli menedékhely az előforduló konfliktushelyzetek megelőzésére, illetve kezelésére a nyitvatartási időben szakképzett munkaerővel ügyeletet biztosít. A segítői munka körébe tartozik különösen a szociális információk biztosítása, az ellátást igénybe vevő jogosultságaira vonatkozó tanácsadás, ügyintézés. és a más szolgáltatásokhoz való hozzáférés segítése.

Intézményünket 12 hónapnál nem régebbi tudósítói igazolással veheti igénybe bárki, aki betöltötte a 18. életévét és személyazonosságát igazolni tudja, valamint önellátásra képes.

Intézményünk bemutatása

A Váci Éjjeli Menedékhely és Nappali Melegedő a „Fűtött utca” program keretein belül kezdte meg működését, 2011. 12. 23-án. A program alapvető célja az volt, hogy a közterületen életvitelszerűen élők helyzetét javítsa, az ellátó-rendszerbe integrálja őket azáltal, hogy számukra elfogadható minőségű, a speciális szükségleteiket kielégítő éjjeli menedékhelyet nyit a Főváros területén.

A 2019.05.01.-én történt **profilváltást követően, pszichiátriai érintettségű és/vagy ápolási szükséglettel rendelkező és/vagy mozgásában korlátozott női ügyfeleket fogad, főként** olyanokat, akiknek az elhelyezése más módon nem oldható meg.

Nem kis feladat egy ilyen összetett ügyfélkörrel dolgozni.

Intézményünk működése az ügyfélkörhöz igazodva átalakult. **24 órás benntartózkodást biztosít** és a nappali melegedőt is azon ügyfelek veszik igénybe, akik éjszakáikat nálunk töltik, így működésünk inkább hasonlít egy bentlakásos intézményéhez, mint éjjeli menedékhelyhez.

Menedékhelyünk tartós elhelyezést biztosít, kutya kennelek is rendelkezésre állnak és az épületet szép, zöld kertes övezet veszi körül. 77 fő befogadására képes, alsó szintje akadálymentesített. Hálóiiban (1 db 3 ágyas, 6 db 4 ágyas, 5 db 6 ágyas, 1 db 8 ágyas, 1 db 9 ágyas) nincsenek emeletes ágyak és mindenkinek saját szekrény használatot biztosít. Az épület alsó része akadálymentesített, így segédeszközzel vagy kerekesszéssel közlekedő ügyfeleket is tud fogadni. A szállóra való bekerülést egy személyes beszélgetés előzi meg, ahol a kollégák felméri az ügyfél egészségi és pszichés állapotát. Ennek célja, hogy pontosabb képet kapjunk helyzetéről és arról, hogy az ügyfél az intézmény profiljába illik e.

Szállónkon 3 ágyat tartunk fenn rendszeresen az utcai szolgálatok részére. Ezt a Menhely Alapítvány diszpécser szolgálata koordinálja, az utcai szolgálatok és intézményünk között. A bekerülést követően mindenkivel felvételi beszélgetés történik annak érdekében, hogy szállónkon tudjon maradni, vagy számára legmegfelelőbb elhelyezési forma felé tudjuk irányítani.

Ami hátrányként mondható el, hogy a szálló területileg a város peremrészén helyezkedik el és ügyfeleink megfogalmazásában messze van a belvárostól. A közlekedés megfelelő, egy átszállással elérhető a nyugati pályaudvar, mégis problémaként szokták megfogalmazni a távolságot.

Intézményünkben helyet kapott a IV. kerületi Rendőrkapitányság Körzeti Megbízott irodája is, melynek működése meghirdetett, minden kerületi lakos számára elérhető.

Ügyfelek

A profilváltás félelmekkel és kihívásokkal teli időszak volt nem csak az ügyfelek, hanem a kollégák életében is. A szálló teljes működését meg kellett változtatni, új szabályokat kellett kialakítani, új szolgáltatásokat bevezetni, hogy igazodni tudjunk a megváltozott ügyfélkörhöz.

Ügyfeleink összetétele ebben az évben sem változott.

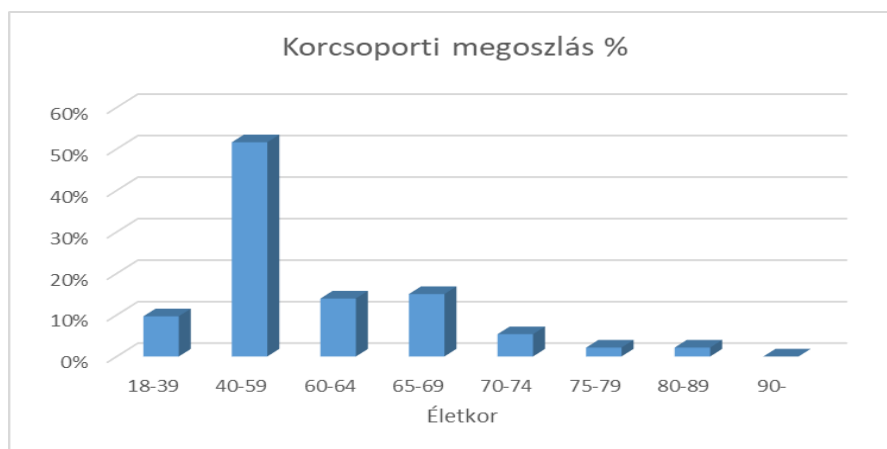
Egészségi és mentális állapotukat tekintve a pszichiátriai érintettségű ügyfelek aránya magasabb a szállón, az ápolási szükségletűekhez képest. Sokaknak nincs betegségtudata, elvesztették a kapcsolatot a valósággal és a realitásérzékük is megszűnt, így az ő megközelítésük, segítő szakemberhez irányításuk sok energiát, türelmet igényelt és vannak, akikhez az elmúlt évben sem tudtunk közelebb kerülni.

Az ápolási szükséglettel rendelkező ügyfelek alacsonyabb számban vannak jelen az intézményben, közülük nőtt a valamilyen segédeszközzel közlekedők aránya és a hozzánk kerüléskor állapotuk rosszabb, mint az előző évben beköltözött ügyfeleké. Sok esetben fordult elő, hogy az egyetlen segítség, amit nyújtani tudtunk számukra, hogy elkísértük őket utolsó útjukra és velük maradtunk, amíg az intézmény keretein belül megoldható volt. Úgy gondolom ez nehéz teher a lakótársaknak és a munkatársaknak is.

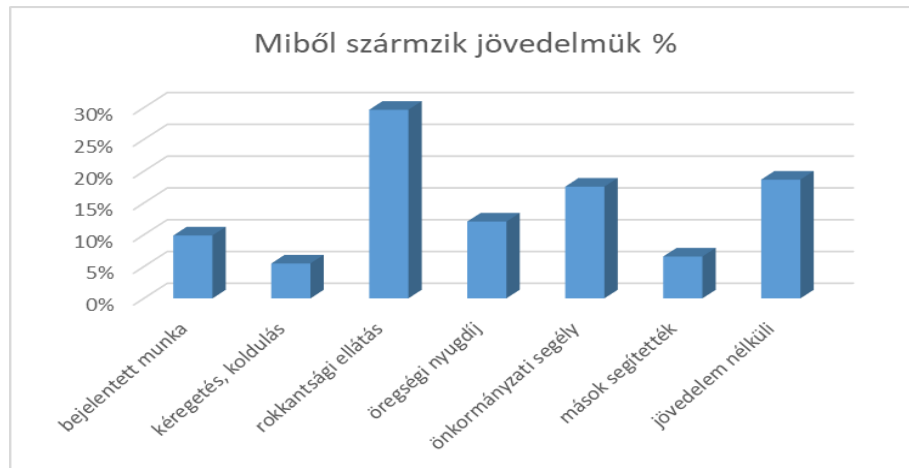
Jellemző betegségeik:

- daganatos betegségek
- tüdőbetegségek: COPD, asztma
- cukorbetegség
- szív és érrendszeri betegségek: magas vérnyomás, szívritmuszavar, trombózis
- neurológiai és reumatológiai betegségek, mozgásszervi gondok
- urológiai, vizelettartási probléma
- sebek, fagyási sérülések, fekélyek
- demencia, pszichiátriai kórképek
- alkoholizmus

Életkorukat tekintve ügyfeleink 50%-a az aktív korosztályt képviseli, de az imént felsorolt betegségek miatt munkaképtelen.

Munkaerőpiacra való visszajuttatásuk nem lehetséges, így jövedelmi helyzetük sokkal rosszabb, mint a még dolgozni tudó, hasonló korú társaiké, amit az alábbi grafikon is jól mutat.

Nagyon magas a rokkantsági ellátásban részesülők, a segélyből vagy jövedelem nélkül élők aránya, ez is jól mutatja egészségi, vagy épp mentális állapotukat.

Az intézményben az elmúlt évben nőtt azon ügyfelek száma, akik önerőből, vagy fizikai, vagy mentális korlátaik miatt, nem tudták igénybe venni a tömegközlekedést. Az ő ügyeik, vizsgálataik intézéséhez autót kellett igényelni, azonban sok esetben ezt nem tudta a BMSZKI biztosítani leterheltsége vagy a szállítási időpont miatt. Ez megnehezítette a vizsgálati időpontokon való megjelenést vagy az ügyintézéseket.

A szociális munka nagy részét az orvosokkal való együttműködés, a jövedelemszerzés és a mentális gondozás tette ki, amihez volt segítségünk is.

Segítő kapcsolatok

Az Ébredések alapítvánnyal közös együttműködésnek köszönhetően heti rendszerességgel volt jelen egy pszichiáter, akihez egyre többen kezdtek fordulni és már nem csak a gyógyszerfelírások miatt, hanem a tartalmasabb beszélgetések miatt is.

A BMSZKI alkalmazásában álló pszichológus kétheti rendszerességgel jött az intézménybe és segítséget tudott nyújtani azon ügyfeleknek, akiknek nem volt szükségük pszichiátriai kezelésre, de az életükben olyan megakadások voltak, amiket fel kellett oldani ahhoz, hogy tovább tudjanak lépni.

Az év elején egy tapasztalati szakértő¹ is bekapcsolódott a munkánkba, segítséget nyújtva a skizofrén ügyfeleknek betegségük felismerésében és kezelésében.

Művészetterápiás csoport indult Visnyei Emőke vezetésével, aki a BMSZKI egyik átmeneti szállójának dolgozója. A foglalkozásokat eleinte az ügyfeleknek csak egy kis része látogatta, de minden alkalommal bővült az érdeklődők száma és nagyon várták a következő alkalmat.

A mindennapi munkát, hetente kétszer, **egy megbízással dolgozó ápoló is segítette**, aki nem csak a gyógyszerek adagolásában, de az orvosokkal való kapcsolattartásban és az ápolási szükségletek kielégítésében is nagy segítség volt.

Teamünk szakami támogatást kapott Bulyáki Tündétől, aki nagy tapasztalattal rendelkezik a pszichiátriai betegekkel végzett szociális munka terén és a BMSZKI-ban szakmai műhelyt is tart minden érdeklődő kolléga számára.

Úgy éreztük a 2019-ben elkezdett folyamatok 2020 első hónapjaira már kezdtek beérni és úgy tűnt ez egy nyugalmasabb időszak lesz, ahol az elkezdett folyamatoknak lassan kézzel fogható jelei lesznek. Kezdett végre minden jó irányba elmozdulni, amikor elért minket a Covid-19 koronavírus járvány első hulláma.

Covid 19 koronavírus járvány, első hullám

Azt gondolom egy ilyen mértékű világjárványra senki nem volt felkészülve. Az első magyarországi beteg megjelenésétől, nagyon felgyorsultak az események és szinte egy hét alatt jutottunk el odáig, hogy az iskolák és óvodák bezártak, a boltokban korlátozottan lehetett vásárolni és kezdett az általános pánik eluralkodni minden érintetten.

Magyarországon még nem volt ilyen helyzet, nem voltak jól bevált stratégiák, amikhez nyúlhattunk volna. Elsősorban a Tisztifőorvos utasításai szolgáltak iránymutatásként, de minden intézmény más, így mindenhol ki kellett alakítani a helyi sajátosságokhoz igazodó szabályokat. Ehhez külföldi példák vagy az intézmények közötti kommunikáció (ki hogyan csinálja) nyújthatott segítséget.

¹ Olyan személy, aki maga is érintett a betegségben

A vírushelyzet alatti intézkedések rengeteg változást hoztak az intézmény életében. Az orvosi ellátások kimaradása, a kijárás korlátozása és a látogatási tilalom új helyzettel állított minket szembe.

Az intézménybe való belépéskor általánossá vált a kézfertőtlenítés, hőmérés és létrehoztunk egy „elkülönítő szobát” ahol az orvos utasításai alapján a magas hővel vagy tünettel rendelkező ügyfeleket tudtuk elkülöníteni megfigyelésre vagy a szűrővizsgálat időpontjáig.

Az első olyan intézkedés, amely teljesen felforgatta működésünket, hogy intézményünkben is megszűnt a látogatás, beleértve a pszichiátert, pszichológust, háziorvost, ápolót. Ügyfeleink nagy része telefonon sem érte el kezelőorvosát vagy pszichiáterét, gyógyszereik azonban fogytak és a hirtelen változás sokuknál állapot rosszabbodást is hozott. **Megoldást kellett találni arra, hogy ügyfeleink kapcsolatot tudjanak tartani orvosaikkal, hozzá tudjanak jutni a szükséges gyógyszereikhez és lelki támogatást is kapjanak, ha szükségük van rá.** A kollégák mindennap próbálták őket nyugtatni, elmagyarázni, hogy mi történik, de volt, aki biztonságosabbnak gondolta, ha kiköltözik és az utcán él. A jövedelem nélküli ügyfeleink gyógyszerkiváltása is akadályokba ütközött. Lehetőség volt „gyógyszer ingyenesítésre”² de csak a papír alapú receptek esetében, amik a felhőbe kiírt gyógyszerekre nem tudtunk alkalmazni. A gyógyszerelés (napi adagok gyógyszerteronyba történő kiadagolása), ami eddig az ápoló feladata volt, szintén megoldandó problémaként tornyosult a szociális munkások elé, akárcsak az ápolási, gondozási feladatok. A napi szintű feladatok során, legfontosabb volt, az orvosokkal való együttműködés újragondolása, hogy a veszélyhelyzetben is működő, élő kapcsolata legyen velük ügyfeleinknek.

Ennek egyik eleme a BMSZKI orvosi részlegével való együttműködés. Lakóink egy részének háziorvosa is ezen a részlegen dolgozik, ez a gyógyszerek felírása során nagy segítséget jelentett. Elmondható, hogy ezen túlmenően bármilyen egészségügyi kérdéssel, elakadással fordulhattunk hozzájuk és minden esetben találtunk megoldást. Sikerült olyan hatékonyan együttműködni, ami minden várakozást felülmúlt és elhozta azt az eredményt, amit az elmúlt

² Gyógyszer ingyenesítés: A Hajléktalanokért Közalapítvány Gyógyszer és gyógyászati segédeszköz ingyenesítése nevű pályázati programból történik. Ennek lényege, hogy jövedelem nélküli vagy alacsony jövedelemmel rendelkező ügyfeleinknek, az orvos által kiírt recept, egy meghatározott keretösszegig ingyenesen kiváltásra kerül.

évek törekvéseinek eddig nem sikerült, hogy a szociális és az egészségügyi területet közelebb hozza egymáshoz.

A külső orvosokkal, pszichiáterekkel, ügyfélfogadás hiányában, telefonon keresztül tartottuk a kapcsolatot, a gyógyszerfelírás felhőbe történt. Ha nem értünk el valakit, akkor a BMSZKI orvosi részlegétől vagy az intézmény pszichiáterétől kértünk segítséget, akik a zárójelentést, esetismertetést követően, és ha szükséges volt, akkor az ügyféllel való konzultáció után írták ki a gyógyszereket.

Az ápoló hiányának pótlására azt a rendszert vezettük be, hogy a zárójelentéseket szkennelt formában elektronikusan kezdtük kezelni. Ez segítséget nyújtott abban, hogy otthonról is elérhetővé váltak azok az információk, amik a gyógyszerek kiadagolásához szükségesek és telefonon keresztül már csak egy kéz kellett, aki az irányításnak megfelelően kiadagolja azokat. A kollégák nem szívesen végezték volna ezt a feladatot, ha nem kapnak hozzá segítséget, hiszen ez nem csak felelősségi, de etikai dilemmákat is okozott számukra.

A pszichológus egész nap elérhető volt telefonon és azon lakóinkat, akik saját eszközzel rendelkeztek, visszahívta, ezáltal lehetőség volt az elvonulásra.

A pszichiáter rendelési ideje nem változott, de meg kellett találnunk a megfelelő formát ahhoz, hogy személyesen tudjanak beszélni az ügyféllel. Az első gondolat a telefonos kapcsolattartás volt, egy elkülönített irodában, de ez több aggodalmat is felvetett. A beszélgetés során, olyan témákat érinthetnek, ami az ügyfélből szélsőséges reakciókat válthat ki és mivel egyedül van az irodában nem tudjuk mi történik, hiszen a pszichiáterrel nem látják egymást. Ezt úgy próbáltuk meg áthidalni, hogy az ügyeleti irodában történtek a beszélgetések, ahol ablakon keresztül ráláttunk az ügyfélre, de ez nem volt az igazi. Eztán a legkisebb irodánkat kiürítettük és kialakítottunk egy számítógép szobát, ahol skype-on keresztül történt a kapcsolattartás. Ez ügyfeleink visszajelzése alapján is sokkal jobb volt, mint a telefonos módszer, mert látták is azt, akivel beszélnek.

A második szigorítás, ami két héttel később következett, a kijárási korlátozása is több nehézséget hozott. A mi intézményünk esetében ez azt jelentette, hogy a 65 év felettiak 10 és 12 óra között, a 65 év alattiak 12 és 14 óra között mehettek ki az intézményből. Ekkor már csak a boltok, gyógyszertárak, dohányboltok voltak nyitva. Az összes fővárosi hajléktalanellátó bezárt, persze nem szó szerint. A nappali melegedők nagy része ténylegesen bezárt, vagy csak meghatározott ügyfeleket fogadott, míg az éjjeli menedékhelyek csak

azokat, akik rendszeresen hozzájuk jártak. Az átmeneti szállókon felvételi stop volt, így az intézmények közötti mozgás és kapcsolat teljesen megszűnt.

Ügyfeleink nagy része jövedelem nélküli vagy alacsony jövedelemmel rendelkezik és alkalmi munkával, kéregetéssel egészíti ki a pénzét, ami a megélhetéséhez szükséges. Utóbbi jövedelemforrások teljesen megszűntek. A jövedelmek kiesésével, nappali melegedők és népkonyhák bezárásával az étkeztetés megoldása is feladatot rótt ránk.

Nagy segítség volt, hogy a Főváros biztosított reggelit és ebédet a vészhelyzet alatt, ami a Krisna Egyház által szállított vacsorával kiegészülve, napi háromszori étkeztetést tett lehetővé. Ez nagy könnyebbség volt, mert a jövedelem kiesés és a népkonyhák megszűnése miatt senkinek nem kellett éheznie. A napi szintű boltba járás sem volt indokolt, így aki csak tehette nem ment mindennap vásárolni. Akiknek gyógyszert kellett kiváltani, a szociális munkások segítettek, összegyűjtötték a recepteket és kiváltották őket, így csökkentve a kijárási nehézségeit.

A kijárási korlátozása nem csak a vásárlási időt csökkentette, hanem az intézményben töltött időt is növelte és ez az összezárttság rengeteg konfliktushoz vezetett. A kijárási korlátozást követően még csak 2 hét telt el, de azt vettük észre, hogy a szokásoson túl is egyre több a veszekedés, amik nagy része ok nélkül történt és még az is bekapcsolódott, aki nem volt érintett. Egy idő után az volt a benyomásunk, hogy csak azért vitatkoznak, hogy végre történjen valami. A csoportfoglalkozások megtartása szigorúan tilos volt, mégis kezelni kellett valahogy ezt a kialakult helyzetet, mert nem csak nekünk, de ügyfeleinknek is kezdett elviselhetetlen lenni. Olyan megoldásokban kellett gondolkodnunk, amik önállóan vagy a szabadban megfelelő távolságtartás mellett végezhetőek, és amik lekötik ügyfeleinket.

Az összezárttság okozta feszültségek enyhítésére, a kollégák saját kezdeményezése volt a különböző szabadidős tevékenységek szervezése. A szociális munkások napi ügyintézési feladatai lecsökkentek, így több idő jutott a közösségi élet szervezésére. Például reggeli tornát tartottak, különböző formában. Volt klasszikus torna, gyógytorna és thai chi elemeket tartalmazó relaxációs testmozgás, amit a szabadban, friss levegőn tartottak ügyfeleink nagy megelégedésére. A mozgáshiány oldása nem csak mentálisan, de egészségileg is jó hatással volt rájuk. Tartottak Húsvéti tojáskeresést az udvarban, a tojásokat feladatokon keresztül lehetett megszerezni, amikért külön ajándék járt. Volt Activity, filmklub, kvíz délután és közös sütés-főzés, amiben mindenki szívesen vett részt. A jókedv és mosoly sokat segített a

konfliktusokban is. Ezek a programok közelebb hoztak egymáshoz mindenkit, kollégákat az ügyfelekkel és az ügyfeleket egymással is.

Az éjjeli menedékhelyek zárt működése miatt, az esetleges kisebb házirendsértések ebben az időszakban, sokkal nagyobb súlyúak lettek. Hiszen amikor arról kellett döntenünk, hogy valakinek rövidebb vagy hosszabb ideig megszüntetjük az ellátását nem arról döntöttünk, hogy másik intézményben kell laknia, hanem arról, hogy az utcán. Ez megreformálta a gondolkodásunkat és új eljárások után keresgélünk, a szankciók területén, **így jutottunk el az úgynevezett resztoratív - helyreállító vagy jóvátételi eljárást alkalmazásához.**

Ennek lényege:

- a szabályok megsértését nem elsősorban szabályszegésként kezeli, hanem résztvevők közötti konfliktusként
- célja a károk helyreállítása, úgy, hogy a károkozó vállaljon felelősséget tettéért és valamilyen jóvátételt ajánljon fel a megsértett személynek vagy közösségnek
- a jóvátétel során az elkövető és sértett szempontjai, szükségletei egyaránt érvényesülnek
- a megbeszélés során az érintettek megosztják egymással érzéseiket, az elkövető szembesülhet tetteivel, és a sértett megkaphatja a megbocsájtás lehetőségét.

A tapasztalatok alapján, azt gondoljuk ez egy jó lehetőség arra, hogy ne büntessünk, hanem lehetőséget biztosítsunk az elkövető számára, hogy helyrehozza hibáját és azt gondoljuk az ügyfelek is megértették ennek lényegét

Ilyen mértékű összezártág még nem volt ügyfeleink életében és szinte teljesen megszűnt az elvonulásra, egyedüllétre való lehetőség. Lakószobáink létszáma nem tette lehetővé, hogy egyedül legyenek, a közös térben és udvaron is mindig volt valaki. Azt gondoltuk ezen is változtatni kellene.

„*Mindenki maradjon otthon!*” - a jól csengő szlogen, ami felejthetlenné tette ezt az időszakot.

Ez persze mindenkit érintett, de leginkább hátrányosan talán a hajléktalan ügyfeleinket. A magyar lakosság nagy része okos telefonnal, internettel rendelkezik vagy jó esetben közel, lakik és az erkélyre felkiabálva tudta tartani a kapcsolatot szeretteivel, addig ügyfeleink nem.

A kijárási korlátozás miatt nem volt elegendő idő elmenni a családtagokhoz, okos telefonnal, számítógéppel nem rendelkeznek, így a telefonos kapcsolattartás maradt, ami nem volt minden esetben kielégítő. Azt mindenki tudja mennyire fontos, ezen ügyfélkör esetében az élő családi kapcsolatok fenntartása, erősítése, különösen egy ilyen időszakban. Ezért tartottuk szem előtt, hogy olyan megoldást találjunk, ami pótolja ezt a hiányosságot.

Így jött az ötlet, hogy az internet szobát nem csak a pszichiáterrel, hanem a családtagokkal való kapcsolattartásra, vagy csak elkülönülésre is használhatták. Így már szeretteikkel is tudtak, ha nem is személyesen, találkozni. Sokan jelezték vissza, hogy milyen nagy erőt adott nekik, hogy láthatták őket és tudják, hogy minden rendben van velük. Ezen kívül ez a helyiség lehetőséget nyújtott az elvonulásra is. Ha valaki csak egy filmet szeretett volna egyedül megnézni vagy zenét szeretett volna hallgatni, arra is használhatta. Ez egy olyan hely lett, ahol biztonságban, magában lehetett mindenki, akinek igénye volt rá. Ezt a funkcióját megtartva és kibővítve, állás vagy lakhatási lehetőségek keresésére is tudjuk majd hasznosítani.

A Covid szűrések a hétköznapiak részévé váltak, melyet a BMSZKI Kőbányai úti intézményében végeztek és indokolt esetben az ügyfelek és kollégák számára is elérhető volt, ami a munkavállalók biztonságérzetét növelte.

Ezen időszak alatt nagyon lecsökkent az új beköltözések száma és a teljes intézmény gyorsesztes szűrése is megtörtént, de a védekezésnek köszönhetően nem volt Covid pozitív ügyfelünk.

Egy kis levegő – nyári időszak

Egy kis lazítás jött mindenki életébe, végre szabadabban mozoghattunk, de a vírus elleni védekezés még nem ért véget, így az élet sem lett ugyanolyan, mint volt.

Az intézmények ismét nyitottabban működtek, de a távolságtartás, hőmérőzés, fertőtlenítés továbbra is része maradt mindennapjainknak. Lehetőség volt ismét átmeneti szállóra, szociális otthonba költözni, az orvosi szolgáltatások is elérhetőbbé váltak és időpontfoglalást követően személyesen is lehetett ügyeket intézni a hivatalokban.

A pszichológus újra személyesen jelen volt az intézmény életében, a művészetterápiás csoport is látogathatóvá vált, az ápoló, ahogy a mozgó orvosi szolgálat is visszatérhetett az intézménybe, segítve munkánkat.

A pszichiátriai rendelés maradt online formában, de az elmúlt hónapok alatt már megszokták az ügyfelek ezt a működést. Mi jobban örültünk volna, ha személyesen is jelen van, mert a betegségtudattal nem rendelkező ügyfeleinkhez ki tudott volna ülni, megtéve az első lépést, amivel talán elindulhatott volna az együttműködés, de a pszichiáter idős kora miatt nem merte vállalni a vírus okozta kockázatot.

Azon ügyfeleket, akiket tavasszal nem tudtunk, most átmeneti szálló felé irányítottunk és voltak, akik a várólistáról beköltözhettek a szociális otthonba.

Lakóink több időt töltöttek a szállón kívül, így a konfliktusok száma is csökkent és végre meglátogathatták családtagjaikat, szeretteiket, ami lelkileg is megerősítette őket.

Ez az időszak ahhoz hasonlított, amikor valaki hosszú ideig van víz alatt és végre eléri a felszínt, levegőt kap.

A kollégák és az ügyfelek is élvezték a szabadságot, feltöltődést, de már látszottak a viharfelhők, hogy ez nem tarthat sokáig, hiszen a hírek arról szóltak, jön a következő hullám.

Ezen időszakban 1 Covid 19 pozitív ügyfelet szűrtünk ki az intézményben és volt 1 pozitív kolléga is. A kontaktok szűrése megtörtént, de további megbetegedés nem történt.

És eljött az ősz, az újabb kihívások.

Covid 19 koronavírus járvány, második hullám

Szeptember végén ismét szigorítások jöttek, de a tavaszihoz képest enyhébbek és már felkészültebbek, tapasztaltabbak voltunk.

Ismét látogatási tilalmat rendeltek el, így visszatértünk az első hullám alatt kialakított rendszerhez a pszichológus, pszichiáter, orvos tekintetében.

A megbízásos ápolónk, szeptember elején főállású kollégává vált, így nem kellett nélkülöznünk a segítségét. Mivel a Nyíró Gyula kórház pszichiátriáján dolgozott, így szakszerű segítséget tud nyújtani ügyfeleink ellátása során.

Időpontfoglalást követően a hivatalokat és egészségügyi ellátásokat is igénybe lehetett venni, de a kapott időpontok sok esetben hetekkel későbbre szóltak és ez nehezítette az ügyintézéseket.

Az átmeneti szállókon és szociális otthonokban nem vezették be a felvételi tilalmat, így 2 negatív Covid teszttel ügyfeleink továbbra is magasabb szintű ellátásba költözhetnek.

Nem volt kijárási tilalom, korlátozták ugyan, hogy este 20 óra után már nem lehetett kint lenni, de ez nem növelte az intézményben töltött időt, mert lakóink többsége addigra már mindig a szállón volt.

Csoportfoglalkozásokat már lehetett volna tartani megfelelő távolságtartás mellett, de az épület kialakítása miatt erre nincs lehetőség, kisebb létszámban sem. Az intézmény csak egy nagy közösségi térrel rendelkezik, ahol az étkezéshez szükséges asztalok, székek és a Tv is található. A hideg miatt a tavasszal jól működő szabadtéri programokra nem volt lehetőség, így maradtak a benti szabadidős tevékenységek, amik távolságtartás mellett is megvalósíthatók. Ilyenek a kvízzjátékok, szépítő programok (hajvágás, körömszépítés), kézműveskedés, sütés-főzés.

November végén elkezdődött a munkatársak hetenkénti gyorsesztesztelése, ami jó lehetőség volt a fertőzések kiszűrésére. Ezen időszakban nem volt Covid 19 fertőzött az intézményben sem a dolgozók, sem az ügyfelek között.

Összegzés

Az elmúlt év hosszú, kihívásokkal teli és nagyon megterhelő volt nem csak a kollégák, hanem ügyfeleinknek számára is. Szinte minden nap újabb és újabb megoldandó feladattal, problémával szembesültünk, amikre nem voltak kialakult megoldási stratégiáink, amikhez újabb és újabb készségeket kellett előhúzni magunkból ahhoz, hogy gördülékenyen tudjunk működni és az ügyfeleink állapota ne romoljon, vagy érdekeik ne sérüljenek. Ez nagyon sok erőt, energiát kivett mindenkiből és tartalékaink végén járunk, várva hogy vége legyen a vírushelyzetnek és végre visszatérhessünk a „normális” hétköznapiakba.

Jövőbeli céljaink:

Fizikai környezet:

Az intézmény felszereltsége, állapota, más éjjeli menedékhelyekkel összehasonlítva jónak mondható, de a lakószobák és közös helyiségek festésére a nyitás óta (2011) nem került sor. Reményeink szerint ebben az évben, ha nem is teljes egészében, de megtörténik.

A nyílászárók elavultak, nehezen vagy egyáltalán nem záródnak, így cseréjük nem csak használhatósági, de energetikai szempontból is fontos lenne.

Az ügyfélkör indokolttá tenné csoportfoglalkozások tartását, de az épület kialakítása ezt nem teszi lehetővé. Egyetlen közös térrel rendelkezünk, ami egyben étkezőként és Tv szobaként is funkcionál. Ennek a problémának a megoldása csak úgy lehetséges, hogy az intézmény nyújtotta lehetőségek figyelembevételével, egyes helyiségünk vagy helyiségeink több funkciót is el tudnának látni egyszerre. Ennek átgondolása folyamatban van.

A kert jó lehetőséget biztosít a melegebb időszakban szabadtéri elfoglaltságokhoz, vagy csak elvonuláshoz, pihenéshez. Ehhez jó lenne szabadtéri bútorokat készíteni vagy beszerezni, de sajnos az ügyfélkör egészségi állapota nem teszi lehetővé, hogy ez közösségi programként valósuljon meg. Megoldásként különböző közösségi fórumokon lehetne célzott kereséseket feladni, hogy az udvar több pontján, nagyobb távolságra egymástól lehessen pihenőpontokat kialakítani, ami lehetőséget nyújtana az elkülönülésre.

Szakmai tervek:

Ügyfélkörünk különböző egészségügyi problémákkal küzd, melyek ellátásához tudásunkat is bővíteni kellene annak érdekében, hogy megfelelő szinten tudjuk őket ellátni.

A demens, vagy idős, vagy pszichiátriai beteg, vagy bántalmazott nők ellátásához szükséges lenne, hogy az intézményben legalább egy kolléga részt vegyen szakirányú továbbképzésen, tanfolyamon és csoportfoglalkozás vagy az egyéni esetkezelés keretein belül segítse ezen ügyfeleket.

Mivel az ügyfelek 24 órában tartózkodnak a szállón, a velük való munka már túlmutat az éjjeli menedékhely nyújtotta lehetőségeken. Célzott, egyénre szabott rehabilitációs terveket kellene felépíteni az egyéni esetkezelés során, de erre az intézményi létszám keret nem ad lehetőséget. Ennek ellenére a kollégák mindent megtesznek, hogy ügyfeleink megfelelő szintű ellátást kapjanak. Jó lenne, ha az elvárásokhoz mérten megfelelő dolgozói létszámot biztosítana a jogszabályi háttér.

Szeretnénk, ha a jövőben mozgásterápia is megvalósulhatna a szállón. Ezt vagy pályázati forrásból vagy a BMSZKI erőforrásainak részleges átcsoportosításával lehetne megoldani. Ez nagy segítséget jelentene azon ügyfeleinknek, akiknek szakszerű segítséggel mozgásán javítani lehetne, vagy csak az állapotromlást megakadályozni.

Fejlődni!

Nem csak tudásban, az ügyfelekhez való hozzáállásban, hanem új lehetőségek keresésében is, melyek ezzel a célcsoporttal való munkánkat segítik.

Köszönjük, ha elolvasta beszámolóink, bármely kérdésben szívesen állunk rendelkezésére a *gregus.noemi@bmszki.hu* vagy a *biczok.zoltan@bmszki.hu* email címeken.

2021, Február

Készítette: Váci Team